

Vicaria Constitucional de la Sierra de Guadalupe

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Els vells pobres, per Josep Tauler Servià.—Sonet, a Jaume Tuneu i Pol (poesia), per P. de M.—Resseguint el Montseny (acabament), per Lluís Barceló i Bou.—Encara me'n recordo, al Sr. En Carles Valeri, (poesia), per Jaume Tuneu i Pol.—Estampes de Cardó: «Font del Pastor» i «El Passeig dels xiprers», per Josep M.ª Guàrdia.—Art i Caritat, per Mentor.—Solitud (poesia), per Rafel Vilà i Barnils.—En defensa dels boscos d'Espanya, per Josep Tauler Servià.—Germà Falcó (poesia), del Llibre «La Vall de Núria», per P. Hilari d'Arenys de Mar (caputxí).—La veu de la meua ànima (poesia), per Jaume Tuneu i Pol.—
Crònica local.

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU : **Ricard Rocafort** (SUCCESOR DE
A. MASSANA)
Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrè — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

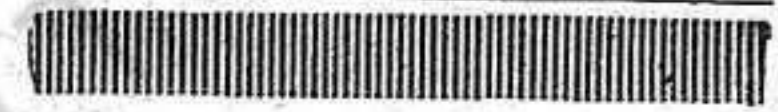
20 Pesetas

Francos de portes en toda España

Anuarios Bailly - Baillièrè y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL

IBÉRICA

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals -:- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.

BARCELONA

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume BARCELONA : : Call, 21 :
TELÈFONS 19.115 i 74.712 St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Calle de Provenza, 203 - Barcelona

MARINADA
ANY XVIII

Els vells pobres

No obstant haver estat repartida profusament en el seu dia, MARINADA ha cregut un seu deure publicar la traducció d'una fulla de l'entusiasta palamosí En Josep Tauler Servià referent a l'Asil de Vells en projecte, a fi de que tingui major publicitat i pugui ésser estudiada detingudament pels de dalt i els de baix, ja que és un deure de tots contribuir a una obra tan humanitària.

El 23 del mes passat es celebrà una vetllada musical al Teatre Carmen cedit graciosament pel seu arrendatari, la qual fou en extrem agradable. La iniciativa partí dels artistes senyoreta Camós i senyors Sàbat i Casas, els quals demostraren la seva destresa i foren molt aplaudits, que bé s'ho mereixien, no sols per donar-nos un concert de música superior, sinó pel gust amb que l'executaren.

Fou dedicat a benefici dels vells pobres de Palamós i Sant Joan, havent-hi assistit una bona concurrència d'ambdós pobles, composta de persones de posició social i classe mitja. De l'element obrer, si bé n'hi havia una regular representació, trist és haver-ho de dir, no ho fou tant com l'acte es mereixia, essent com era l'entrada franca i sols a voluntat d'una donació si així hom ho desitjava.

Si la vetllada hagués estat d'atracció i de *bailarines* i per consegüent pagant, les galeries s'haurien omplert. Ai, poble estimat! quan canviaràs? No veus que aquest no és el camí del teu benestar! No veus que es tracta de donar calor al pobre vell que està en les teves files!, d'endolcir el tombant de la seva vida amb un donatiu que li permeti passar més animós les festes. No veus que es tracta d'honorar els teus companys de treball, honra que ningú més interessat que tú deuries agrair! Déu vulgui que en altres concerts d'aquesta mena que, segons me diuen, es faran el pròxim estiu i es repetiran l'hivern, sàpigues veure el què significa i sàpigues prestar-li la teva ajuda fent acte de presència, ajudant a l'obra humanitària i instructiva al mateix temps.

Va ajudar a l'èxit una representació fe-

menina de totes les classes socials que com àngels de la Caritat donaren realç a l'acte en les dues presidències d'aquell acte cultural.

* * *

A causa de la meua absència, no estava enterat del concert, però en arribar el dia abans, el meu cor s'omplí de joia en veure que el meu estimat Palamós es recordava d'honorar el pobre desvalgut.

Es recaptaren 691'50 pessetes i es repartiren a cada pobre 22'05 pessetes, entre 20 de Palamós i 10 de St. Joan. La meua felicitació sincera als iniciadors i a quants intervingueren.

Vaig demanar als organitzadors em permetessin (en començar el tercer entre-acte) de dirigir al públic unes paraules, cosa a ço que accediren tot seguit i em demanaren que fos portantveu de llur gratitud a quants concorregueren amb una cooperació pràctica.

Ho vaig acceptar amb gust, i en complir-ho, vaig aprofitar l'ocasió de recordar-los que feien tres anys i mig que vaig tenir l'alt honor de iniciar una subscripció per a fundar a la vila un Asil de Vells Desemparats. La quantitat recaptada fins ara són unes 8.700 pessetes, dipositades en la Caixa d'Estalvis a l'interés del 4 per cent al Banc de Catalunya. Com veuen, va a pas de *TORTUGA*, quan el nostre anhel fora que anés a pas de *GE-GANT*. Però s'ha de pendre amb resignació ja que el món és així.

Uns acolliren la meua iniciativa amb joia, i m'ajudaren; altres varen fer el buit dient que crear Asils és fomentar la vagància i altres que enviant-los a fora, diem a Palafrugell, ja era arreglat l'afer. Déu meu, quantes coses es senten i es diuen!

Vaig demanar als obrers, ja que ells són els qui més en beneficiaran, perquè ningú pot dir *d'aquesta aigua no beuré*, que m'ajudessin amb un ral per setmana per a edificar-lo. Un 85 per cent varen fer el sord de conveniències, no comprenent que treballava per ells. El restant, un 15 per cent molt noblement hi han contribuït. Hi ha fàbrica petita que tots hi han ajudat. Una de molt important, una bona part dels seus obrers amb molta constància hi contribuïren, i els més humils, els més necessitats, foren

els qui amb més assiduïtat hi contribuïren. Sé alguns sacrificis per a ajudar-hi també.

Un anònim ens envià 500 pessetes. Els obrers que treballen deuen contribuir-hi amb un ral setmanal. Deuen agrupar-se per fàbriques i recaptar. Els que no treballen tota la setmana deuen, si tenen bona voluntat i pensen en el demà, veure on es pot economitzar un ral. Es gasta tant i tant supèrfluament que un ral es pot economitzar molt bé, i més per una obra tan humanitària.

* * *

Per a coneixement del poble m'és grat explicar el què ha ocorregut durant aquest temps.

Es reuniren en 1927, a l'Alcaldia, les Autoritats amb els majors contribuents i algun de la Comissió: Acordaren que es fessin els treballs per a veure si es podria implantar l'Asil. D'aquell entusiasme i calor després vingueren aires gelats que devien procedir del Pòl Nord, i es refredà. Més tard, es reuniren Andreu Ribera per l'Ajuntament, el Rvd. D. Ramon Coma pvre. i el de la Comissió Joan Matamala per a veure si era possible implantar l'Asil tal com jo projectava. Decidiren que s'habilitessin els baixos i pis de l'Hospital, cosa que se'm comunicà trobant-me a Londres. No vaig creure que fos pràctica aquella idea, ja que sempre he cregut que aquells locals devien un altre dia destinar-se per ampliació de l'Hospital una vegada Palamós s'engrandeixi com el progrés obligarà; però tenint en compte l'aire glacial que regnava i esperant temps millors vaig acceptar aquella idea. Es feren els plans de reforma pel mestre d'obres Joan Reig, per a instal·lar 8 llits i demés dependències que quedava molt bé, i s'havia tret tot el partit possible del local. El seu pressupost és de pessetes 13.500. El representant del Municipi ens digué que l'Ajuntament posaria en pressupost 8 000 pessetes anyals, per mantenir 8 vells i assistència de les Germanes de l'Hospital que bondadoses i humanitàries volien cooperar-hi d'acord amb la Casa de Girona. Ademés, a l'Ajuntament ens digueren que contribuïria a les obres.

Aquells membres de la Corporació Municipal han desaparegut oficialment. La Comis-

sió, composta de Matamala, Barceló, Camós, i l'autor d'aquest escrit, fent un historial del què havia passat, ferem una visita al nou Ajuntament i prometé estudiar-ho. Més tard, ens comunicaren que veien quan necessari era per a Palamós un Asil, però no havien trobat el camí expedit per a incloure-ho en el pressupost de 1931 i sotsmetre-ho al Ple; però que reconeixien que futurs Ajuntaments es devien preocupar de què s'hi incluis i s'instal·lés definitivament.

L'afer queda aquí i continua la subscripció i treballs.

* * *

La fe i el treball acompanyats de l'energia, quan se veu que una obra és necessària i útil a la humanitat, ens fan concebir esperances que l'ajut no ens mancarà i s'implantarà l'Asil.

Palamós exerceix drets i estic segur que

voldrà complir els seus deures. Els pobles cultes, tenen consciència del seu deure. Palamós té potència econòmica per sostindre'l. El Gran Mestre ens ho indicà: «Estimeu-vos els uns als altres».

A tots els qui ens han ajudat, que acceptin la nostra gratitud i segueixin contribuint.

A tots els qui no han prestat llur cooperació, i els qui tenen elevada representació social, els prego meditin bé el que deixo dit i no oblidin mai, però mai, que *prevenir* és mil vegades millor que *tenir de curar*. Que les obres socials deuen implantar-se no sols per *humanitat* sinó per *justícia social*.

¡Vulgui Déu que no prediqui en el desert!

Bon any nou a tots de cor els desitja,

JOSEP TAULER SERVIA

Palamós, 1 Gener 1931.

(Trad. Ll. B. i B.)

(En la Casa O. Lloréns Castelló s'admeten donatius, o a qualsevol membre de la Comissió)

Sonnet

A En Jaume Tuneu i Pol

Tinc a les mans la fruita assahonada
de l'arbrissó que ahir vareu plantar;
quin goig que fa la tendra rebrollada
que al redós d'ell hi té la seva llar!!!

Feu enfilar al cel les seves branques,
mentres la rel s'aferra en el terror;
elles duran al cor, les amors blanques
que no ha ovirat en mig del roquisser;

I quan la rel forfolli el mur de roca
que ha de voler en va ferir la soca
d'aquest plançó que creix humil, prô ferm,
un prec al cor, i als dits el mall que esberla
el casc feixuc que du la mare-perla
al poble bell, que fou l'erol d'un erm.

P. DE M.

Resseguint el Montseny

II

Per els qui, sortint de St. Marçal, volen pujar a Les Agudes, certament que és una temptació escollir la via dreta, o sigui, pujar-hi per la canal, o qualsevol altre de les combinacions que poden fer-s'hi, ja que les veieu tan a prop que sembla puguin agafar-se amb la senzilla acció d'allargar el braç.

Però quan us hi haveu compromès i veieu que els corriols que havíeu escollit se us esborren, i comenceu a provar d'ací d'allà sense resultat pràctic, és molt probable que adoptareu la resolució més descabellada, que és la de seguir directament per la canal.

Aquesta canal, sense cap classe de vegetació, és una via oberta per les esllavissades que es produïren al cim de Les Agudes en les primeres edats de la muntanya i continuaren molts segles després amb les glassades, les plujes i les neus.

Es com una riera ampla i seca, plena de còdols, amb una pendent de 80 a 90 per cent. De primer sembla que ho preneu com un joc el transitar sobre aquelles pedres que es remouen amb el vostre pes, i aneu triant les que us semblen més segures; però és una escala tan dreta que us fadiga tot seguit, i se us fa difícil tornar enrera perquè el baixar és encara més perillós.

Per altra part, veieu el cim tan a prop relativament, que no hi ha pas manera de tornar-vos-en. I desenrot-

lleu totes les vostres forces corporals, i treballeu com uns condemnats suant per tots els poros, i tombeu d'ací i d'allà, i haveu de vigilar on poseu els peus i tenir cura de les pedres que fan baixar de vegades els vostres companys perquè no us malmetin les sabates.

Arriba un moment que esteu tan rendits i fadigats que quasi bé camineu d'esma. Però el més sortós ja ha guanyat el cim i us fa denteta, i redobleu l'esforç i amb una pitrada més sou a la carena.

Quan contempleu de dalt el camí fet, conveniu que solament els esperitats poden passar-hi. Però és tan tou el coixí de l'herba que hi ha al cim, i us hi trobeu tan bé, que els treballs passats se us esvaeixen com si haguessin estat un somni.

Poder descansar en un bon llit després del treball del dia és certament un goig; però no té cap comparació amb la delícia que experimenteu de poder jaure amb tota llibertat de panxa al sol i reposar de les fadigues passades. I contempleu les serres i les valls als vostres peus i la verdor que en munta, i veieu serpentejar al lluny les carreteres i els rius, els pobles i les viles de la plana, i respireu un aire tan pur i sanítós tot contemplant les vacades i els ramats sense guarda ni pastor que remuguen l'herba grassa: arriba un moment que els fums se us pugen al cap i us creieu amo absolut de la muntanya.

Quan us sentiu el cos refet i des-
cansat cal emprendre un passeig més
per a desentumir les cames; i aneu se-
guint pausadament trescant pel cim
des de Les Agudes al Turó de l'Home,
que no hi ha cap passeig ciutadà que
pugui comparar-s'hi. Sense arbres ni
parets que us privin la vista, ni tran-
seunts que us facin nosa, podeu con-
templar a tot pler tant d'un costat com
de l'altre els immensos cortinatges de
verdor que formen els replecs de les
muntanyes, les crestes i serralades
que es perden al lluny en l'horitzó fins
a Montserrat, i de la part de Llevant
una faixa grisa que deuen ésser Les

Gabarres.

Per més que us requi deixar tan
esplèndit mirador, el corriol us enme-
na rostos avall; passeu una fageda
que tapa completament el sol, i quan
us en adoneu us trobeu ajassats en els
prats de Santa Fe.

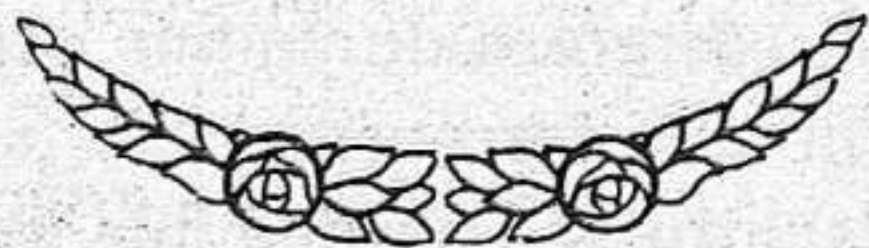
* * *

Després de les pràctiques que ha-
vem fet nosaltres no aconsellarem a
ningú de pujar per la canal. Qui no sà-
piga el vertader camí val més que se-
gueixi la via planera, enc que forsa
més llarga, i pujar a Les Agudes des
del Pla d'Espinal.

LLUIS BARCELO i BOU

ENCARA
ME'N
RECORDO

Al Senyor
En
Carles Valeri

Quan tot un munt de vicis i rancúnies
s'obria pas per envair mon cor,
quan tot l'ambient estava ple d'angúnies
i s'apropava tristament la mort,
trobí una mà suau que va arrencar-me
del llot espès que ofega l'esperit;
sentí de prop la veu que va cridar-me
per dur-me lluny, ben lluny de tot neguit.

El viarany que el guarda m'il·lumina
amb ses virtuts de ciencia i voluntat,
aquell camí tan net de mala espina
i recobert d'amor i pietat,
jo vull seguir guiat per ver deliri
i a dalt el cim portar la meva creu.
Fugint del món, lleuger és el martiri
sênt ajudat per noble cirineu.

Podré dubtar jamai de sa bonesa?
Oblidaré l'abisme i l'enemic?
No. I, si algun jorn fruit d'una dolcesa
puc esquivar el pes del meu fadic,
podreu cridar, traidors d'ací a la terra,
podreu venir; no us servo cap rencô.
El bosquerol a qui donàreu guerra
té el cor nodrit d'amor i de perdó.

Estampes de Cardó

II

Font del Pastor

Déu-et-guard font del pastor!, font tranquila que joganera t'esmunys muntanya avall, per a portar una alegria a la plana i una delícia a la vall.

La teva aigua clara, no permet que aprop teu es faci nit, i sots el torrent sense llàgrimes, hi has resolt tú, fer-hi el llit.

La tanca de pedra que sobre teu reposa dels somnis que ha viscut, et mostra sa faç corcada pels dolors que d'èpoques enrera ha sostingut.

Què hi farà que restis oblidada de la gent que no et coneix, si l'herbei que a prop teu creix, sols per tú treurà fruitada.

I es mostrarà ufà i valent, contra els embats de sol i l'aire, tan sols per gaudir a prop teu, la dolça i frescal aigua.

I així, plegats viureu contents, tú cantant les coples de la vida i aquell proclamant als vents, la frescor de ta aigua divina.

Jo voldria cantar ton encís, ho font recollida!, però el gemegar de la gent em reté a flor de llavi, la poesia.

Amb tot, diré, que de Cardó l'humil i odorant flor, es troba en tu, oh excelsa Font del Pastor!

I em semblarà que tu rient, no sé si gemegant de goig o de tristesa, no en fas ja cas d'aquella gent, que té por del vent i de la teva aigua fresca.

Així, al marxar de Cardó, plens els llavis de mel flairosa, oiré camí de

Rasquera, l'embat del vent i la teva veu sempre calmosa.

I no em semblarà tan trist el viure, després d'haver assaborit la teva aigua exquisida i l'ombratge dels avellaners.

JOSEP MARIA GUARDIA

Vall de Cardó. Font de Pastor, Juliol de 1930.

* * *

III

El Passeig dels Xiprers

El lector amic, agafarà una esgarripança al sapiguer que en un Balneari hi han xiprers i que aquests constitueixen un passeig!

La ment anirà en dansa fins arribar a la visió d'un cementir, ja que aitals arbres son apropiats a llocs on jeuen les despulles dels que ens han precedit o han viscut entre nosaltres, però, que llur vida s'ha acabat més prompte.

I aquí Cardó, en el passeig dels mil lenaris xiprers no hi ha pas res d'això, ben al contrari, hi ha al seu desota l'avenç del món, una petita serradora, una màquina de produir força elèctrica en petita escala i uns conillers amb conills de pel blanc i ulls rojos.

Es un contrast força impressionador, l'arbre trist i solitari vetllant el soroll i el treball!

Part de munt, una petita costa us mena a una carretera de l'últim ordre que us porta a un torrent.

Els vells arbres—perquè llur soca ens parla de centúries— estan ben arrengherats i ens fan ovirar el Balneari envoltat d'un aire moniacal, men-

tres el pensament rodola envers aquell temps que era habitat aquell casal, avui de salut, per uns homes quina suprema il·lusió era pregar a Déu per la salut moral dels seus germans...

Al fons Nord, la plana entre el Congost i pel torrent de la Font del Pastor s'oviren uns terraplens petits, però plens de gentilesa, i al fons de tot, a l'horitzó, unes muntanyes que de blaves com són semblen confondre's amb el celatge gratzient.

A la part esquerra, un queixal de roca despresa us priva d'escampar la vostra goluda vista al més enllà...

Es un passeig aquest dels xiprés, que us convida, encar que no volgueu,

al repòs i a la meditació, pels grans contrastos que enclou.

Jo, assegut en un margepeu i enlairant mon pensament espai enllà, he pensat que aquells xiprés eren la mort que damunt els que van a Cardó plana, però que naturalesa amb lluita aferrissada els hi sap llevar amb el pur aire, amb la deliciosa visió, amb la miraculosa aigua, i per çó ells tristos, no poden sinó que brunzir llurs testes amb significat de llàstima i de dolor.

La fè ha lograt dominar-los!

JOSEP MARIA GUARDIA

Vall de Cardó, Juliol 1930.

ART I CARITAT

L'idea

La Música, l'art més sublim, esdevé divina quan es posa al servei d'una causa noble. La Caritat, dó diví, s'humanitza quan la posem al servei de l'Humanitat. La Caritat féu divina la Música i, a l'ensem, la Caritat esdevingué humana per mitjà de la Música. Aparellament formós que féu passar una rauxa de sublim divinitat per la nostra vila la nit del 23 del prop passat desembre.

La Música crida amb melòdica bellesa als veïns de Palamós que acudeixen al teatre sense distinció. La Música e's junta perquè, plegats, facin un acte de Caritat. No de filantropia. No de Beneficència, no. De Caritat. La filantropia és una cosa nominativa,

particular, feta amb publicitat i fressa. La Beneficència és una cosa d'entitat oficial, cosa que ve dels organismes de l'Estat; cosa de reglament i administració. La Caritat, sols la Caritat, és anònima i és un bé que es fa als humans; bé material o bé moral. Tots sabem que Crist, no tenint res per a donar al leprós, va donar-li un petó: Caritat sublim. Caritat no és almoïna, Caritat és la quantitat d'amor, de ben voler, que nosaltres posem al servei dels humans.

Quantes i quantes voltes l'almoïna que distretament posem a la mà d'un captaire hi va orfe de Caritat! Quantes voltes l'ajuda material que en una moneda, espècie o servei, donem, va

desprovista del més petit bri de Caritat!

La Caritat, divinitzant l'art, va juntar tres artistes en el «Teatre Carmen», tres artistes que per voluntat pròpia, sense excitació externa de cap mena, varen voler que el nostre poble els ajudés a fer un acte de Caritat, i d'entre els tres cal fer sobresortir el violinista Sàbat, noble fill de Sant Joan de Palamós, que fou qui aportà l'idea i buscà els mitjans de portar-la a terme. Sàbat, la pianista Carme Camós, Mestre Casas. Tres noms que suraran sempre entre els dels benefactors de la nostra vila.

L'Execució

Amb tota cura, amb tota l'esperança, amb tota la fe, fou organitzat el concert i, com no podia per menys, fou un èxit. Exit de públic. Exit artístic.

Parlem-ne de la part artística. El programa ben pensat, ben combinat, assequible a tothom, sobretot ben executat: com ho testimoniaren els llargs aplaudiments que els tres artistes, Sàbat, Carme Camós, Mestre Casas, recolliren en premi a llur tasca, ço que els acredità una vegada més entre els aimants de la Música.

La Srta. Carme Camós, davant dels llargs aplaudiments, es vegé obligada a tocar, fora de programa, «Serenata», de Paradís; així mateix fou repetit un temps de la Sonata de Beethoven, executada per Sàbat, violinista, -i Carme Camós, pianista; també fou bisada una Serenata execu-

tada per En Sàbat, violinista, i En Casas, pianista, que al finalitzar el programa els obligaren els aplaudiments de la concurrència a tocar «Cançó India» de Rimski-Korsakow.

Els resultats

Es gran el cor del poble. Els donatius anònims es barrejaren contribuint a un fi comú; tots tenien el mateix valor davant de la Caritat que els sublimava i els donava una vàlua immaterial que mai haurien tingut. I aquells donatius anònims foren posats en mans d'uns vells en nom de la Caritat que el nostre poble sentia envers uns quants dels seus conveïns que vençuts pel Temps i el Treball precisen que els joves produeixin per ells *el seu pu de cada dia*.

El senyor Tauler Servià dirigí la paraula al públic. Es felicità de la celebració de l'acte, incità a tots a repetir-lo i aprofità l'avinentsa per a parlar de l'Asil per a vells que desitja que prompte pugui ésser una realitat.

Final

Nosaltres, ben poca cosa per cert, dintre el noble poble de Palamós, no podem fer més que aplaudir als iniciadors i executants de l'acte que descriuim i felicitar als tres artistes, tantes voltes anomenats, per llur obra i oferir *sempre* la nosira col·laboració, ben poc aprofitable per cert, en actes de la naturalesa del que ens ocupa, que són la millor executòria d'un poble.

MENTOR

Palamós, Gener 1931.

Solitud

Amor que t'has fos. Dintre el gel de la terra
avui a parlar-te mon ànima ve.
Guardant per tu el càntic que al cor se m'aferra,
qui sap si per sempre demà tornaré!

Ma vida, perduda, cridant-te t'implora
mes ets en la tomba com cendra que's fon.
Mon cor et somnia i et vol i t'enyora
i em trobo, sarcasme vivent, dintre el món.

M'abriguen records de ta llum sobirana
quan rèie'ns l'albada del goig allunyat.
No canten ja els arbres ni riu la campana.
Xisclets i rialles, tot jau soterrat.

I et sento i et veig i t'abraço en l'anella
de l'omni sospir que l'oratge s'endú;
et beso en la llum de la límpida estrella
i et ploro en la lira que em parla de tú.

Les flors que et voldria portar són marcides:
de roses no en resten en nostre jardí;
les glòries dels càlzers amb tu són fugides
i et fan, amb ma joia, corona i coixí.

No porta ma sang cap anhel ni fretura
ni serva l'espasme sublim de la fe.
Vivia per tú. Era Déu ta figura
El cel no em vol riure; sens tu no tinc rê.

I els anys passaran descloent sa rialla
fent burles sagnoses del plor del meu pit.
La Mort, però, vindrà: alçaré ta mortalla,
i el somni dels segles viurem en ton llit.

RAFEL VILÀ I BARNILS

En defensa dels boscos d'Espanya

Havem llegit en la revista «España Forestal» n.º 168 corresponent al mes d'octubre prop passat, un article de nostre convilatà i amic Sr. En Josep Tauler Servià, que reproduïm amb la creença que ha de plaure a nostres volguts llegidors.

Pel contingut del telegrama de València a l'A. B. C. dels exportadors de taronja, demanen al Govern concedeixi entrada lliure a l'embalatge de la taronja.

No puc dir si respecte al paper tenen raó de demanar-ho, ja que no és afer de la meua competència. Però que es demani la lliure entrada de la fusta és demostrar massa egoïsmes, oblidant els espanyols que es dediquen a la patriòtica missió de criar pinedes; i dic patriòtica, car es necessita vocació i amor a l'arbrat veient com es tarden cinquanta o seixanta anys per a créixer una pineda apta per a ésser explotada, i durant aquest llarg temps com s'ha d'invertir un capital en el terreny i un altre d'important per a despeses en la neteja del sol de les brosses que hi creixen a mida que es desenrotlla la pineda. treure el dolent i el sobrer, poda del ramatge sec i una infinitat de treballs, a més de la contribució a l'Estat per una finca que no produeix rendiment. Acumuleu els interessos compostos del capital desemborsat durant els cinquanta anys, i veureu si és patriotisme o no que els particulars ens dediquem a aquesta missió forestal.

I en recompensa de quan porto dit i com a premi a l'abnegació, surti una Associació com la Federació Regional de Valencia demanant al Govern que els ampari i ajudi, *portant les aigües al seu molí*, com dient als cultivadors del pi, *mal llamp els parteixi!* ja que no s'han dedicat a productors de taronja. Així va Espanya quan l'egoïsmes humà està a l'ordre del dia!

Obliden els exportadors de taronja que han comprat fins ara les caixes d'embalatge

Una petició dels exportadors de taronja.

València 25.—En la reunió celebrada per la Federació Regional d'exportadors de taronja s'acordà sol·licitar del Govern la lliure entrada de la fusta i paper destinats a embalar dita fruita.

a preus irrissoris, com als Encants, per l'excessiva competència, i quan tenen de pagar avui un preu que remunera un xic al cultivador, surten amb aquestes injustes i antipatriòtiques demandes.

Quan el Govern de Sa Majestat fa el què pot per trobar el camí de nivellar la balança comercial per a que no es tingui d'importar tant i hi hagi menys demanadissa de lliures, i s'arribi a la justícia que nostra moneda es mereix (i que tants fariseus espanyols sense escrúpols hi trafiquen), venen aquests senyors de València, com si el canvi que els afavoreix no fos suficient, i demanen, per a afavorir més llurs interessos, que vingui fusta estrangera lliure per a arruinar els propietaris de pinedes. Valent patriotisme!

No és aquesta injustificada economia la que deuen cercar. No, ja que és insignificant a més d'ésser antipatriòtica. El què convé a ells, els cultivadors de taronja, i a Espanya entera, és que s'envii la fruita en les degudes condicions i no es repeteixi aquell escàndol nacional de fa dos anys, que varen inundar el mercat d'Inglaterra amb taronja gelada (seca) que va perjudicar tant el bon nom de la fruita espanyola en mercats enormes com Londres i Liverpool. Fixin-se i no oblidin que el 70 % de la taronja que es consumeix a Inglaterra és espanyola. I no deuen perdre de vista el progrés d'invasió que fa en aquell mercat la taronja de Jaffa, Africa del Sur, Brasil i fins de l'Uruguai. Que, encara que una part no és de la mateixa temporada, la de Jaffa cada dia es presenta millor. Aquí és on deuen fixar-se, i el Govern farà un be a la regió valenciana no permetent que surti fruita averiada.

He passat trenta cinc anys vivint a Londres, i recordo les queixes dels agents de taronja, amics meus, quan ens reuníem al «Centro Español» aquella temporada que rebien taronja gelada i les queixes del comprador en trobar-se amb la fruita que no es podia menjar.

Aquí tenen els fonaments d'una bona economia, que és la que deu guiar a tot bon productor i exportador.

Demano amb tot respecte al Govern, i en especial al Senyor Ministre de Finances, que desestimi tan antipatriòtica demanda i que, pels Srs. Ministre de Foment i Director General de Monts, se'ls faci saber la mala impressió que els ha produït la seva petició.

JOSEP TAULER SERVIÀ

(Trad. LL. B. B.)

Germà Falcó

Sant Francesc a dalt La Verna
ell hi prega dia i nit,
allà dalt hi passa l'aire
un ocell, hi porta el niu,
és el guaita de la serra
ningú més no hi fa camí.

Amb aquella companyia
Sant Francesc es sent feliç,
una sargantana munta
i se'l mira, ell li riu,
un llagost salta les mates
els coscolls ja mig florits.

A les nits meuques somiquen,
els ulls lluen com zafirs,
allà sol sent l'alegria
de mirar tot l'infinit
i oir com corre l'aigua
a redo's d'un ombradiç.

Un falcó se li acostava,
Sant Francesc li fa un crit,
el falcó obre les ales
i es fa el seu amic;
per l'ocell cap altra banda
li és més plaent que allí.
Sant Francesc té la barraca,

el falcó hi vetlla el niu
cantant sempre les sonates
el desperta a mitja nit,
i quan l'alba ja s'acosta
l'oreig juga pels camins.

Quan el Sant mort d'agonia,
quan no sent gens de dalit,
el falcó no es mou, el vetlla,
canta baix com a la nit
i a l'hora de l'alba calla
perquè el Sant pugui dormir.

—Germanet falcó, davalla,
n'estic massa d'afligit.
El falcó per tres vegades
com dient—ja sóc aquí—
per damunt de la barraca
fa el volar petit, petit.

Allà dalt d'aquelles penyes
on hi pugen pelegrins
els fonolls porten corona
i les penyes són caliu
d'un gran sol roent de flames,
el falcó tothom l'ha vist
i només d'allà ell marxa
quan el Sant va cap Assís.

P. HILARI d'Arenys de Mar (Caputxí)

(Del llibre «La Vall de Núria»)

LA VEU DE LA MEVA ANIMA

Tot corrent per les balceres
de la vida, sens repós,
entre còrrecs de congoixes,
greus gemecs i tristos plors,
vaig passant amargues hores
cercant del viure el perquè,
el més enllà que m'espera,
del meu passat que és lo cert.

Esbrinant els grans misteris
veig l'abisme sense fi;
i oprimida la meva ànima
per l'abraç de l'infinit,
debatego per lliurar-me
del lluitar terrible i fer;
i amb deliri sols espero
la claror que ve del cel.

Llum divina, clara guia!
Vina, un jorn a il·luminar
la vall fosca que trepitjo
tan coberta de maldat!
Entra dintre ma consciència,
que en les tenebres tinc por!
«Si l'esguard de Déu s'aparta,
què seré després de mort?»

JAUME TONEU i POL

Crònica local

La fret ha fet sentir fortes fiblades durant aquesta mesada. La tramuntana ha bufat també de valent. En canvi la pluja manca dies ha, i això fa que la temperatura s'hagi mantingut baixa amb persistència. Ara, però, els dies quelcom boirosos han endolcit el temps i l'hivern transcorre suau i sols amb petites intemperàncies.

La indústria surera, predominant en nostra vila, atravessa fonda crisi que ha empitjorat visiblement. Han estat acomiadats gran nombre d'obrers i els altres treballen pocs dies a la setmana.

Per unes hores va ésser a Palamós l'il·lustre financier i polític Sr. En Francesc Cambó, en viatge al llarg de la Costa Brava. Hom relaciona aquest fet amb certa campanya pro turisme en aquestes belles contrades, que, d'ésser certa, les beneficiaria considerablement.

A Montràs va volcar l'auto del nostre bon amic, el contractista d'obres En Joan Reig, resultant amb ferides de certa consideració la seva esposa i amb contusions els restants ocupants del vehicle. Celebrarem el ràpid restabliment de tots.

El conegut industrial En Domènec Ballesta ha traslladat la seva fàbrica de gasoses i sifons a espaiós local en el carrer August, n.º 1, per

tal d'ampliar el negoci i poguer atendre les creixents comandes dels productes de la seva fabricació.

Passejant per la nova carretera a La Fosca morí sobtadament en Lluís Crosa Simon. Comptava amb moltes simpaties que es posaren de relleu en l'acte de l'enterrament, que fou molt concorregut. (E. P. R.)

Havem tingut el plaer de saludar nostre estimat amic Sr. En Josep Tauler i Servià, qui de retorn de les seves explotacions de suro i fusta a Extremadura ha vingut a passar breus dies entre nosaltres, aprofitant-los al ensem, com sempre fa, per donar nova empenta a la benèfica obra de fundar l'Asil de vells desemparats de Palamós i recaptant cabals a aquest fi.

En aquest mateix número reproduïm la fulla que va publicar per cap d'any, donant compte de l'estat actual de l'obra i demanant novament la cooperació a tots els bons palamosins.

Si bé no amb les grans proporcions que llegim en la premsa diària, també ha sofert nostra vila els efectes de la epidèmia de grip. Rara ha estat la casa que no hagi tingut algun enllitat, però, afortunadament, tothom, amb caràcter benigne.

Dies ha que els empleats municipals estan treballant en l'empadronament oficial.

A La Bisbal, traspassà als 82 anys la senyora mare de l'industrial surer, d'alguns anys establert a Palamós, En Josep Prat. (E. P. R.)

* * *

Les barques anomenades *vaques* que des de llarga temporada sojornaven a Palamós, van marxar a llurs punts de procedència degut a certes disposicions de trànsit en el port, dimanades de l'autoritat corresponent, i que segons sembla entorpien abastament llur labor.

Una Comissió d'interessats en l'afer, sortida de nostra vila, acudí per indicació de l'esmentada autoritat a la Superioritat de Marina a Barcelona, aconseguint poguer sortir a la pesca a primeres hores del matí i no a les set, com ara estava disposat, i poguent retornar també a les hores antigament fixades.

Es per aquest motiu que moltes de les *vaques* que s'en havien anat han tornat i reanusat llurs tasques.

* * *

Les obres d'instal·lació del nou rellotge de la vila en el campanar de l'església parroquial han prés més magnitud que la en un principi prevista, lo qual fa que el funcionament del nou rellotge quedi retrassat fins d'aquí a un quant temps.

Actualment estan procedint al desmuntatge de la cúpula del cloquer, i hom diu serà necessari alçar uns quants metres més l'obra de la torre.

Sortosament però, el rellotge vell continua funcionant, i sino tan exacte com es de desitjar, tenim campanades amb que regir-nos.

* * *

La societat "Centre Económic" ha enriquit la seva ja ben notable biblioteca, adquirint prop de dos cents volums amb signatures de celebrats escriptors.

* * *

El «Palamós S. C.» ha conquerit enguany el títol de campió provincial de fútbol. Amb aquest motiu celebren un partit a benefici dels jugadors, i al vespre del mateix dia un sopar d'homenatge en l'Hotel Trias.

* * *

Segons les seves disposicions reglamentàries, la Càmera Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Palamós, va fer la renovació del Plé, i ha quedat constituïda així: President, Félix Ribera Cabruja; Vice-president, Enric Vincke Wischmeyer; Comptador, Miquel Palet Boix; Tresorer, Juli Matas Danés; Vocals, Agustí Fernàndez Cots, Ildefons Capella Cruanyas, Oleguer Lloréns Castelló, Jaume Mas Galtés, Didac Garrell Tauler, Francisco Sagrera Riera, Josep Galceran Font, Salvador Forgas Estrabau, Miquel Ribera Gubert, Joaquim Prim Bahí, Carles Castelló Garangou, Francisco Costart Calvet; Vocal cooperador, Gaspar Matas Danés; Secretari, Emili Pagés Rasós.

* * *

Continuen amb intensitat les obres d'endegament i urbanització dels carrers centrals del casc antic de la vila. El carrer Major està a punt d'enllestir-se i la part arranjada presenta formós aspecte de ciutat moderna. Les aceres són més amples i les voreres segueixen amb curves suaus el zitzagueix primitiu del carrer, mantinguent entre elles una distància agradosa i uniforme.

La part central, completament allisada i quelcom abombada per facilitar l'escorreguda de les aigües plujanes, permet ara un comodíssim trànsit, i així de dia els vehicles hi llisquen suau-ment sense fresses ni trontolls, i al vespre es el lloc ideal per el passeig de la joventut.

A cada costat de cada cantonada hi han estat construïdes boques de recollides d'aigües que les condueixen ràpidament a la col·lectora.

Els carrers de La Murada, Notaries, Plaça del Forn, Carrer de Tauler Servià i Plaça de la Constitució, han estat així mateix arranats.

Es de notar, però, que sols s'ha donat a tots una lleugera capa d'asfalt, i és la general opinió que posteriorment hi seran donades més capes fins aconseguir una regular resistència.

Completant aquests treballs d'embelliment, l'Ajuntament acordà donar un plaç de tres mesos als propietaris de cases o finques en els carrers arranats, especialment en el carrer major, per a que fessin emblanquir i arranjar les façanes, tot amb mires al millor aspecte urbà.

De les festes anyals, la de Nadal és la que dona sempre més joia al cor a petits i grans. Què hi fa que faci fret o la pluja enterboleixi la magnificència de la diada, tothom resta amb il·lusió i gaudeix a pler la satisfacció d'una abraçada als familiars i l'encaixada coral amb mans amigues.

Devingut ja tradició, cal assistir a la missa del Gall—que es celebrà també enguany—a les dotze de la Nit-

bona en el Col·legi de les Germanes Carmelites, amb ple a vessar.

El matí de Nadal, a la Parroquial, va celebrar-se un solemni Ofici, amb adoració, amb estrena de la inspirada missa del Mestre Brunet «A-deste Fideles» cantada magníficament per el Chor de Filles de Maria, acompanyat per selecte agrupació d'armonium i instruments de corda. Durant l'adoració es cantaren també escollides cançons nadalenques.

En les societats, van celebrar-se les Festes de Nadal amb concerts i balls, a càrrec en el «Centre Republicà Federal» de la cançonista Gloria Dolly i de la acreditada cobla local «La Principal». En «El Puerto» la popular orquestrina «Jazz-Som-Aquí» amenitzà els lluits balls, amb molta concurrència, malgrat la pluja.

El dia de Sant Esteve el dia fou esplèndid, rescabaland-nos així del dia anterior, i a mig dia una cobla donà una audició de sardanes en el Passeig.

En la reunió general reglamentària celebrada per Cap d'any en el Casino «La Unión» hi hagué canvi parcial de Junta, que quedà constituïda així: President, Joan Reig Albosa; Vice-president, Carles Pagés Belleville; Tresorer, Josep Funalleras Castelló; Vocals, Anselm Gubert Garrrell, Miquel Moner Roger; Bibliotecari, Francisco Goday Torres, y Secretari, Gaspar Gubert Roberto.

Els cinèfils estan d'enhorabona. Ultra la bona qualitat de les cintes passades en ambdós cinemes en aquesta tongada, veiem com les dues empreses s'esforcen en posar llurs locals en

bones condicions i millorar les projeccions, utilitzant màquines modernes, i dotant-les al ensemple dels accessoris per la projecció de cintes sonores, lo qual, a dir la veritat, ja era hora.

En l'«Econòmic», després d'unes sessions de cine sonor ofertes al mateix preu que les corrents a títol de prova, inauguren aquesta nova modalitat de cinema la vigília de Nadal, projectant: *Hollywood Revue*. Després, successivament, en altres dates, i entre altres cintes de menys nom: *El Arca de Noé*, *Broadway Scandals 1930*, i *Troïka*.

Segons sembla, i malgrat les naturals deficiències observades en les projeccions—que es de esperar quedaran corregides amb més pràctica dels operadors—aquesta nova forma del cine ha interessat al públic fins al extrem de formar llargues corrues per entrar i emplenar el local molt abans de començar les sessions.

En el «Carme» cal constatar ha millorat remarcablement el factor calefacció, doncs després de les obres efectuades i amb l'ajuda de les estufes instal·lades—potser escasses, encara—la temperatura ha augmentat i el públic hi està molt més a pler que no amb aquell ambient glacial del que mantés

vegades ens havíem queixat des d'aquestes mateixes columnes, i es veu que no mancats de raó.

La instal·lació dels aparells sonors està adelantada, i hom diu si la inauguració serà per les properes festes de Carnestoltes.

Entre altres cintes, han passat: *Tres fines de semana*, *Cristina*, *Serenata*, *Quién la mató?*, (aquesta verament interessant i fora dels motllos corrents fins ara), *Los pecados de los padres*, *Con rumbo a París* i *Las cuatro Plumas*.

Amb les rifes de Nadal i Reis han sortit de Palamós un bon grapat de mils pessetes. La sort ha estat esquiu i no ha deixat més que petitíssimes engrunes. Verament, els palamosins han estat poc assortats.

Heus-ací el resum d'operacions efectuades en la «Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi» des de 1. de Gener a 30 Desembre del finit any:

Núm. de llibretes noves	285
Cancel·lades	112
Núm. de cobraments	4177
» » pagaments.	1951
Imposicions pessetes	1.423.616'39
Reintegres »	1.214.778'43
Saldo a favor imposicions ptes.	208.837'96

CONSULTORI
MEDIC-QUIRURGIC

JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES
MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL — CIRURGIA DELS ÓSSOS
DIAGNÓSTICS

TRASLLADAT:
Plaça Constitució, 7, prals.

Girona

J. Cabarrocas-Lluch

Tràfic Internacional
Agent de Duanes Col·legiat

Cases a:

Port-Bou - 4 CARRER TEATRE

Cerbère - AVENUE JOFFRE.

Irún - 3 PLAÇA PI MARGALL 3

Hendaye - AVENUE DE LA GARE

Casa central:

Via Layetana, 28
BARCELONA

Telèfon 18767

TELEGRAMS

Cabarrocaslluch

Clave A B C 6.ª edició

Corresponsals a Paris:

Transports Internationaux Schenker & Co

59 Boulevard de Strasbourg - Paris.

SANROMÁ

CICLES-MOTOS-ESPORTS

Accesoris - Recanvis - Reparacions

Demani el catàleg corresponent a:

A. SANROMÁ

BALMES, 62 - Telegrams: CICLOSANROMÁ

Telèfon 12303

BARCELONA

Royal Sport - Bar

CAFE i LICORS : Begudes de les millors marques

Carrer Eixamplis :: PALAMOS

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

EMILI
NOYA

Instal·lacions
per aigua, gas i
electricitat.

reparacions
de Maquinària

~
Carrer Major

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

~ **CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA** *~*
Telèfon Urbà n.º 242 Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

Hotel i Caf  TRIAS

SITUACIÓ IMMILLORABLE,
DAVANT DE LA MAR, DE
L'ESTACIÓ, DEL PASSEIG
I AL COSTAT DE L'ADMI-
NISTRACI  D'AUTOMOBILS

Garatx

HABITACIONS CONFORTA-
BLES :: ESPLENDID SAL -
MENJADOR ::
MAGNIFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

Tel f. 35

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria Prat S. A.

Trajos del pais i anglesos

Telèfon 11267

Ronda de S . Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT
— Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de
metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — M -
quines de cosir amb corxets i fil-ferro rod  i pl  sistema
GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de
Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil
textil sistema EGGER. — Instal acions completes d'impremtes.
— Màquines noves i RECONSTRUIDES per IMPREM-
TA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIÓ.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e *Barcelona*